

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเป็นเรื่องราวของการพัฒนารูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคู่มือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ที่สำคัญ 3 ประการคือ 1) เพื่อพัฒนารูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคู่มือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม 2) เพื่อทดลองใช้รูปแบบการและประเมินผลรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคู่มือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม

สรุปผลการวิจัย

การสรุป การสรุปผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ การวิจัยที่กำหนดไว้เป็นแนวทาง ซึ่งมีการดำเนินการและมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

1. ผลการสร้างรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคู่มือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์เนื้อหา จากการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สภาพปัจจุบัน ปัญหาและความคิดเห็น เกี่ยวกับการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคู่มือ จากการสัมภาษณ์ ผู้บริหาร คณะครู และบุคคลที่เกี่ยวข้องในสถานศึกษา พบว่า นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการประเมินระดับชาติต่ำกว่าระดับเขตทุกราชวิชา นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 2 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 1 คน ยังอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 5 คน อ่านไม่คล่องเขียนไม่คล่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคู่มือ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำกว่าเป้าหมาย จากข้อมูล และจากการระดมความคิด ร่วมกันเพื่อหาแนวทางในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทำให้ได้กรอบแนวคิดเพื่อ การจัดทำร่างรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคู่มือ ซึ่งประกอบด้วย การพัฒนาการบริหารงานวิชาการ 1) การเสริมสร้างความแข็งแกร่งด้านวัฒนธรรม ของโรงเรียน (Strengthening school culture) 2) การปรับปรุงแก้ไขโครงสร้างองค์การของ โรงเรียน (Modifying organization structure) กำหนดนโยบาย เป้าหมาย วัตถุประสงค์ และ วางแผนงานโรงเรียน 3) การสร้างกระบวนการให้เกิดความร่วมมือร่วมใจ (Building collaborative process) จัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงานวิชาการกำกับ ติดตาม นิเทศงานวิชาการอย่างมีระบบจัดทา

หลักสูตรและเอกสารหลักสูตรให้เพียงพอตามสภาพของสถานศึกษา 4) การบริหารจัดการสภาพแวดล้อม (Managing the environment) จัดให้ครูผลิต จัดหาสื่อ และนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอน จัดให้มีมุมหนังสือ ห้องสมุดที่เหมาะสมตามสภาพของสถานศึกษาให้สถานศึกษามีการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนตามระเบียบว่าด้วยการวัดผล ส่งเสริมและนำเทคนิควิธีการใหม่ ๆ ที่เหมาะสมมาใช้ในการดำเนินงานวิชาการของสถานศึกษาอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ เช่น จัดสรรงบประมาณโครงการด้วยความเหมาะสม เป็นต้นให้คำแนะนำปรึกษาในการดำเนินงานวิชาการทุกด้านจัดให้มีการประเมินผลงานวิชาการทุกระยะเมื่อพบปัญหาต้องดำเนินการแก้ไข และด้านการพัฒนาครู คือ 1) การประสานความร่วมมือ (Coordinating) 2) การพัฒนาบุคลากรในองค์กร (Human Mindset) 3) ความเป็นเอกภาพในการทำงาน (Unity of direction) 4) การควบคุมกำกับดูแล (Controlling) 5) สร้างขวัญและแรงใจในการทำงาน (Happy Heart) 6) การบูรณาการงานอย่างสร้างสรรค์ (Integration) จากนั้นนำไปตรวจสอบเบื้องต้นโดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) จำนวน 2 รอบ พบว่ารูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ มีค่ามัธยฐานมากกว่า 3.5 ทุกข้อ และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์น้อยกว่า 1.5 ทุกข้อ แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อรายละเอียด ด้านองค์ประกอบรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี ในระดับมากและมากที่สุด อย่างเป็นเอกฉันท์ และผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาพบว่ารูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ มีค่าดัชนีความเที่ยงตรงเนื้อหาเป็นรายข้อ I-CVI ไม่ต่ำกว่า .85 ทุกข้อและดัชนีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาทั้งฉบับ S-CVI เท่ากับ .99 นอกจากนั้นยังนำรายละเอียดต่าง ๆ มาสร้างเป็นแผนภูมิภาพ ที่ผู้วิจัยนำเสนอเป็นรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี ในรูป Model มีชื่อว่า CHUCHI Model

2. ผลการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม

ผลการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม ในภาพรวมพบว่ามีระดับความคิดเห็นในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นมากที่สุด คือ คุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ รองลงมาคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครู

3.1 ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในภาพรวม

พบว่ามึระดับความคิดเห็นในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นมากที่สุด คือ นักเรียนทุกคนมีผลการประเมินการอ่านออกเขียนได้ระดับดีขึ้นไปรองลงมาคือ นักเรียนมีผลการประเมินทุกกลุ่มสาระผ่านตามเกณฑ์การประเมินของโรงเรียนส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ คะแนนการประเมินระดับชาติ NT และ O-NET สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ

3.2 ด้านประสิทธิภาพจัดการเรียนรู้ของครู

ผลการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม ด้านประสิทธิภาพจัดการเรียนรู้ของครู ในภาพรวมพบว่ามึระดับความคิดเห็นในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นมากที่สุด คือ ครูจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้ทางวิชาการ มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด รองลงมาคือ ผู้บริหารและครูมีนิเทศการศึกษา ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ครูจัดการแนวทางการศึกษา

3.3 ด้านคุณค่าประโยชน์ที่ได้รับ

ผลการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม ด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ ในภาพรวมพบว่ามึระดับความคิดเห็นในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นมากที่สุด คือ นักเรียนมีความสามารถทางด้านสติปัญญา ร่างกาย ดีขึ้น มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด รองลงมาคือ นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านและการทบทวนบทเรียนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งมึค่าความคิดเห็นเท่ากับโรงเรียนมึชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับจากชุมชนส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ นักเรียนมึพัฒนาการที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรูู้

อภิปรายผล

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ มีประเด็นสำคัญและข้อค้นพบ สามารถนำมาอภิปรายผลการวิจัยในประเด็นสองประเด็น คือ 1) ประเด็นเกี่ยวกับข้อมูลยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม และ 2) ประเด็นความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉีสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) ประเด็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและปัญหาในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉีสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

สภาพปัจจุบันระดับการปฏิบัติการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม โดยรวมอยู่ในระดับปฏิบัติปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนบ้านคูฉีเป็นโรงเรียนขนาดเล็กจำนวนบุคลากรไม่ครบชั้นส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนไม่ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ นักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉีมีผลการประเมินระดับชาติต่ำกว่าระดับประเทศในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ผู้บริหารสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงกระบวนการพัฒนาการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผู้บริหารต้องพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพที่เชื่อถือได้ ประกอบกับผู้บริหารต้องยึดหลักการบริหารที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ตามที่สถานศึกษาตั้งเป้าหมายไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านพัฒนากระบวนการเรียนการสอนอยู่ในระดับปฏิบัติปานกลาง ผู้บริหารต้องพัฒนาครูให้มีกระบวนการพัฒนาการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน โดยต้องพัฒนาครูให้มีความรู้ด้านการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน ครูต้องตระหนักและเข้าใจในด้านการวัดผลประเมินผล ครูต้องทำการวัดผลประเมินผลผู้เรียนเพื่อนำผลการประเมินมาพัฒนาผู้เรียนต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ สุภัทร์ พันธุ์พัฒนกุล (2554:บทคัดย่อ)ที่พบว่าในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสิทธิผล ให้สำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริงนั้นผู้บริหารโรงเรียน ครูและบุคลากรต้องมีความรู้ ความเข้าใจความตระหนัก และความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ของตนเอง และผลการประเมินรูปแบบการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสิทธิผล โดยการใช้แบบประเมิน โดยภาพรวมโดยภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามรายการ พบว่า รายการมีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ ด้านความเป็นประโยชน์ รองลงมา ได้แก่ ด้านความสอดคล้องและด้านความเป็นไปได้ ตามลำดับ ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านความเหมาะสม ส่วนระดับปฏิบัติด้านการจัดทำสื่อเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ มีระดับปฏิบัติปานกลางทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ครูขาดวัสดุอุปกรณ์ในการจัดทำสื่อซึ่งสาเหตุอาจจะมาจากการขาดงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุ หรืออุปกรณ์ในการผลิตสื่อสอดคล้องกับรายงานการวิจัย เรื่องสภาพและปัญหาการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาในประเทศไทย (ธีระ รุญเจริญ, 2545) ที่พบว่า การบริหารและจัดการศึกษามีปัญหาอุปสรรคด้านงบประมาณและอาคารสถานที่ คือ งบประมาณที่ได้รับไม่เพียงพอที่จะดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้และสถานศึกษาไม่สามารถจัดหางบประมาณเพิ่มเติมนอกเหนือจากงบประมาณและรายได้ในปัจจุบัน

ปัญหาการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม มีปัญหาในระดับปัญหาปานกลาง 5 ด้าน และมีปัญหาอยู่ในระดับปัญหาน้อย 3 ด้าน คือ ด้านนิเทศการศึกษา ด้านส่งเสริมความรู้ทางวิชาการ ด้านการ

ประสานความร่วมมือในการพัฒนางานวิชาการกับเครือข่าย ส่วนข้อที่มีปัญหาปานกลางคือคือ ด้านพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านวิจัยในชั้นเรียน ด้านการพัฒนาสื่อ ด้านแนะแนวการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ ศักดิ์ไทย สุรกีจบรร และคณะที่พบว่า การส่งเสริมปัจจัยจูงใจในการทำงานของผู้บริหารและครูส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ 3 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการส่งเสริมความรู้ทางวิชาการและด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Hoy และ Miskel (2001) ได้กล่าวถึงระดับการจูงใจเป็นองค์ประกอบความมีประสิทธิภาพด้านกระบวนการบริหารสถานศึกษา และผลงานวิจัยของ เพ็ญประภา วงศ์ประชา (2543) ที่พบว่า แรงจูงใจเป็นความต้องการภายในที่มีส่วนกระตุ้นให้ผู้บริหารและครู สามารถปฏิบัติหน้าที่ให้บรรลุเป้าหมายของหน่วยงาน ด้านการวิจัยในชั้นเรียนมีระดับปฏิบัติปานกลาง ส่งเสริมปัจจัยจูงใจในการทำงานของผู้บริหารและครูส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ 3 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการส่งเสริมความรู้ทางวิชาการและด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Hoy และ Miskel (2001) ได้กล่าวถึงระดับการจูงใจเป็นองค์ประกอบความมีประสิทธิภาพด้านกระบวนการบริหารสถานศึกษา และผลงานวิจัยของ เพ็ญประภา วงศ์ประชา (2543) ที่พบว่า แรงจูงใจเป็นความต้องการภายในที่มีส่วนกระตุ้นให้ผู้บริหารและครู สามารถปฏิบัติหน้าที่ให้บรรลุเป้าหมายของหน่วยงาน การส่งเสริมให้มีการทาวิจัยชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ทั้งนี้จากการสำรวจความคิดเห็นผู้อำนวยการโรงเรียนและครูวิชาการ โรงเรียนขนาดเล็ก พบว่า ปัญหาด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง และให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมให้มีการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่องอยู่ในระดับมากแสดงให้เห็นว่าการส่งเสริมให้มีการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่องเป็นแนวทางที่สำคัญแนวทางหนึ่งสำหรับการยกระดับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก การส่งเสริมให้ผู้บริหารและครูมีการจัดการเกี่ยวกับการใช้เวลาในการเรียนรู้ทางวิชาการ ส่งผลต่อประสิทธิผล การบริหารงานวิชาการ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษาและด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Hoy และ Miskel (2001) ที่กล่าวถึงการใช้เวลาเพื่อการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นส่วนหนึ่ง องค์ประกอบความมีประสิทธิภาพกระบวนการบริหารสถานศึกษา และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Bezuidenhout (1990) ได้ศึกษาการบริหารเวลาของผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนต้องรู้วิธีการใช้เวลาอย่างถูกต้องและเหมาะสมเช่นการขจัดลำดับความสำคัญของงาน

และจะทำให้ผู้บริหารจักใช้เวลาให้มีประสิทธิภาพ และ Macneill (2000 อ้างถึงใน ชาติชาย นิภากุล. 2545) ได้ศึกษาการใช้เวลาของผู้บริหารโรงเรียนในการท างานบริหารผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ใหญ่ใช้เวลาเกี่ยวกับกฎหมาย ระเบียบราชการมากที่สุด คือร้อยละ 14.7 ทุนและเรื่องบัญชีร้อยละ 13.4 งานพัฒนาวิชาชีพร้อยละ 12.8 งานติดต่อสัมพันธ์กับชุมชนและสื่อมวลชน ร้อยละ 10.1 ในขณะที่งานวางแผนปรับปรุงโรงเรียนร้อยละ 9.0 งานพัฒนาครูและการนิเทศ ร้อยละ 7.6 เป็นต้น

2) ประเด็นการพัฒนารูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 การวิจัยครั้งนี้ใช้กระบวนการวิจัยแบบการวิจัยและพัฒนา โดยทำการศึกษาทั้งข้อมูลเชิงคุณภาพและข้อมูลเชิงปริมาณเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ถูกต้องชัดเจน สามารถนำมากำหนดเป็นตัวแปรไว้ในแต่ละองค์ประกอบหลักของรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม ได้อย่างถูกต้องตามทฤษฎี และสามารถอธิบายความสัมพันธ์เชิงเหตุผลของเรื่องที่ศึกษาได้อย่างชัดเจนสอดคล้องกับแนวคิดของ Keeves (1988); ศักดา สถาพร วณา (2549) กล่าวไว้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่ดีของรูปแบบ สรุปได้ดังนี้ “รูปแบบต้องมีความสัมพันธ์อย่างมีโครงสร้างของตัวแปรที่ศึกษา สามารถใช้พยากรณ์สิ่งที่เกิดขึ้นได้ด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ รูปแบบควรอธิบายโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงเหตุผลของเรื่องที่ศึกษาได้อย่างชัดเจน เป็นการสร้างความคิดรวบยอดใหม่ และมีความสอดคล้องกับทฤษฎีของเรื่องที่จะทำ” ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องใช้แนวคิดทฤษฎีการบริหารงานที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ของงาน ทฤษฎีระบบ(Sytem theory) ประกอบด้วย Input คือปัจจัยนำเข้า ประกอบด้วย บุคลากร(Man) อุปกรณ์(Material) งบประมาณ (Money) และการบริหารจัดการ(Management)2 Process กระบวนการดำเนินงาน Output ผลลัพธ์ การบริหารแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์(RBM) เป็นการบริหารเพื่อการจัดทำให้ได้ทรัพยากรการบริหารมาอย่างประหยัด (Economy) เน้นใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ (Efficiency) และการได้ผลงานที่บรรลุเป้าหมายขององค์การ (Effectiveness) การบริหารจัดการที่ยืด วงจรคุณภาพ เดมมิ่ง (Deming in Mycoted, 2004) คือ การวางแผน การปฏิบัติตามแผน การตรวจสอบ และการปรับปรุงแก้ไข ซึ่งกระบวนการบริหารงานดังกล่าวส่งผลให้การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี 8 ประการ บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้เป็นอย่างดี

2.2 การพัฒนารูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยทำให้ได้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี โดยประกอบด้วยกระบวนการยกระดับ

ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรสงคราม 8 ด้าน คือ 1) ด้านพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ครูต้องจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนร่วมกันและเนื่องจากโรงเรียนบ้านคูฉีเป็นโรงเรียนขนาดเล็กจึงจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือในการจัดการศึกษาจากทุกภาคส่วน 2) ด้านการวัดผลประเมินผล พบว่าครูผู้สอนต้องนำผลการวัดผลไปปรับปรุงและพัฒนาผู้เรียนในส่วนที่บกพร่องและเสริมในส่วนที่นักเรียนมีพัฒนาการที่ดีอยู่แล้ว 3) ด้านวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนที่เรียนที่เรียนอ่อนและเสริมนักเรียนที่เรียนเก่ง 4) ด้านการพัฒนาสื่อ 5) ด้านแนะแนวการศึกษา 6) ด้านนิเทศการศึกษา 7) ด้านส่งเสริมความรู้ทางวิชาการ 8) ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนางานวิชาการกับเครือข่าย กระบวนการดังกล่าว มีความสำคัญต่อการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพราะทำให้มีความชัดเจน ผู้บริหาร ครูวิชาการ ได้เห็นแนวทางในการปฏิบัติงาน และสามารถนำผลการบริหารไปใช้ในการปรับปรุงคุณภาพนักเรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนถือเป็น คุณภาพหลักของผู้เรียนเนื่องจากเป็นพื้นฐานที่เกี่ยวข้องโดยตรงในการพัฒนาเด็กให้บรรลุเป้าหมาย ในเรื่องอื่นๆต่อไป ผู้บริหารสถานศึกษาจึงให้ความสำคัญกับการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยผู้บริหารต้องยึดหลักการทำงานโดยการจัดการองค์กร (Unit Management) มีส่วนร่วมทุกภาคส่วน (Coordinator) สร้างบุคลากรที่มีคุณภาพในการทำงาน (Human) โดยต้องเริ่มต้นที่การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ บูรณาการ (Integration) งานทุกอย่างให้ร้อยรัดกัน มีการดูแล/กำกับ ติดตาม (Coaching) งานที่ปฏิบัติด้านการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 8 ด้าน (Hand) ซึ่งการลงมือทำงานด้วยใจเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้ครูรักในงานที่ทำ เกิดความสามัคคีส่งผลดีต่อการพัฒนาการเรียนรู้อันนักเรียนในด้านอื่นๆต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. โรงเรียนบ้านคูฉีมีนโยบายพัฒนารูปแบบการดำเนินการที่เหมาะสมกับบริบทอื่นๆของสถานศึกษา
2. จากสรุปผลการวิจัยที่ได้ข้อเสนอเชิงนโยบายในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เชื่อมั่นได้ว่าจะมีความเหมาะสม มีประโยชน์และเป็นไปได้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันและปัญหาที่จะนำไปสู่การปฏิบัติจริง ซึ่งกระบวนการวิจัยในแต่ละขั้นตอนถือได้ว่าอาศัยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนควรนำรูปแบบจากการวิจัยไปดำเนินการปรับใช้ในการงานด้านอื่นๆต่อไป

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1. ด้านพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการส่งเสริมครูให้ครูทำแผนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ
2. ด้านวัดผลและประเมินผล ผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดให้มีการวัดผลและประเมินพัฒนาการที่หลากหลายเน้นสภาพจริง
3. ด้านวิจัยในชั้นเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการสนับสนุนส่งเสริมให้ครูสามารถทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ได้ และทำวิจัยเพื่อพัฒนาระบบการบริหารงานในสถานศึกษา
4. ด้านพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการพัฒนาปรับปรุงสื่อ เทคโนโลยีทางการศึกษาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน และส่งเสริมการเรียนรู้
5. ผู้บริหารโรงเรียนสามารถนำแนวทางการพัฒนารูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปปรับใช้ในการพัฒนางานบริหารด้านอื่นๆได้